

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. december 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2018. június 29. napján kihirdetett .../57. számú ítéletének **I. r. vádlottra** vonatkozó részét megváltoztatja annyiban, hogy a terhére megállapított bűncselekmény minősítése helyesen Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat.

III. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

A nyilvános ülésen 50 000 (ötvenezer) forint bűnügyi költség merült fel, melyből 25 000 (huszonötezer) forint **I. r. vádlottat** terheli.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék a 2018. június 29. napján kelt .../57. számú ítéletével bűnösnek mondta ki **I. r. vádlottat** társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], ezért őt 5 év 6 hónapi börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, az e vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a korábbi két végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetése végrehajtásának az elrendeléséről.

III. r. vádlottat a törvényszék bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], kifosztás büntetében [Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont] és lopás vétségében [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont be) alpont], ezért őt halmazati büntetésül 4 év fiatakorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. E vádlott vonatkozásában is rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, az általa fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint vele szemben 30 911 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Ítéletében határozott a törvényszék a lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárásban felmerült bűnügyi költségről is.

A törvényszék ítélete ellen **I. r. vádlott** felmentésért, a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg **III. r. vádlott** és a védője enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész a törvényszék ítéletét valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. A fellebbviteli főügyészség az átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét **I. r. vádlottra** nézve hagyja helyben, míg **III. r. vádlott** vonatkozásában helyezze hatályon kívül és utasítsa új eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot, az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt.

Az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a törvényszék a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény szabályainak az alkalmazásával folytatta le a büntető eljárást és hozott ítéletet 2018. június

29. napján. Ezt követően, 2018. július 1-jén lépett hatályba az új, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), melynek 868. § (1) bekezdése kimondja, hogy „E törvény rendelkezéseit -...- a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell”. Erre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletének a felülbírálatát a Be. szabályai szerint végezte el, kiemelve ezen törvény 870. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza”.

A törvényszék ítélete fk. Horváth Attila II. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásában annak felülbírálatát az ítélőtábla a Be. 590. §-ának (9) bekezdése értelmében mellőzte.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítélőtábla a Be. 599. §-ában írt nyilvános ülést tűzött, amelyen a jelen lévő ügyész az írásbeli indítványában foglaltakat, míg **I. r. vádlott** és **III. r. vádlottak** védői a fellebbezéseiket egyaránt fenntartották, **III. r. vádlott** nyilatkozatot tenni nem kívánt.

Az ítélőtábla a törvényszék fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a Be. 590. § (1), illetve (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség **I. r. vádlottal** és **III. r. vádlottal** szemben társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete, ezzel halmazatban **III. r. vádlottal** szemben kifosztás büntette és lopás vétsége miatt emelt vádat. A törvényszék ítélete azonban kizárólag az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában adta indokát annak, hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította, a másik két - **III. r. vádlottat** érintő - bűncselekménnyel kapcsolatosan ezzel teljes mértékben adós maradt. Ezen eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban nem orvosolható, s mivel az mind a bűnösség megállapítására, mind a bűncselekmények minősítésére, s nem utolsó sorban a büntetés kiszabására is lényeges hatással volt, a törvényszék ítéletét **III. r. vádlottra** nézve a Be. 609. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel ugyanezen törvényhely (2) bekezdés d) pontjára - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárásban ismételten szükséges kihallgatni vádlottként **III. r. vádlottat**, az alapeljárásban már kihallgatott, s a kifosztás és lopás vonatkozásában releváns vallomásokat tevő tanúkat, eléjük kell tární a korábbi nyilatkozataikat, majd a bizonyítékok egyenként és összességükben történő értékeléséről számot adva kerül a törvényszék abba a helyzetbe, hogy a törvénynek megfelelő határozatot hozzon.

A törvényszék egyebekben a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, melynek keretében beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, s ezzel teljeskörűen eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének.

A törvényszék által rögzített tényállás is túlnyomó részt megalapozott, azt azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következőkkel:

- A Szerencsi Járásbíróság .../2. számú ítélete arra kötelezte **I. r. vádlottat**, hogy agressziókezelési tréningen vegyen részt.
- **sértett** vérének etilalkohol koncentrációja 0,65 g/l volt a bűncselekmény elszenvédekésekor (nyomozati iratok 775. oldal).

- Az ítélet tábla a törvényszék ítéletének 9. oldal utolsó két bekezdéséből mellőzi a „valószínűsíthető”, a „feltételezett”, az „alkalmas lehetett”, a „sérülések alapján feltételezhető mértékű” szavakat.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. §-ában felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 593. § (3) bekezdése alapján.

Ahogy az ítélet tábla már utalt rá, a törvényszék az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete körében részletes, meggyőző és a logika szabályainak is megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Ezen kiegészítést sem igénylő indokokat az ítélet tábla is osztja csupán azzal a pontosítással, hogy TANÚ 1 és TANÚ 2 neve helyesen

I. r. vádlott és a védője által bejelentett, részben felmentést célzó fellebbezéseikben új tény nem állítanak, illetve új bizonyítékokra nem hivatkoznak, fellebbezéseik kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 591. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést a törvényszék **I. r. vádlott** bűnösségére. Az általa megvalósított bűncselekmény minősítésénél ellenben szükségtelenül hívta fel a Btk. 164. § (3) bekezdését, melyet az ítélet tábla mellőzött.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban **I. r. vádlott** pszichés betegsége - mivel az a beszámítási képességét nem érinti - enyhítőként figyelembe nem vehető.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék megfelelően értékelte **I. r. vádlott** személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a Btk. 79. §-ában írt célokat 5 év 6 hónapi szabadságvesztés büntetés és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával látta elérhetőnek, melyek enyhítésére az ítélet tábla alapot nem látott.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek. Az ítélet tábla e körben annyi kiegészítést tesz, hogy mivel azt a törvényszék elmulasztotta, feltünteti a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtása elrendelésének a törvényhelyét - Btk. 87. § b) pont - is.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét **I. r. vádlott** vonatkozásában - a rendelkező részben írtak szerint - a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. XVII. része a másodfokú- és a harmadfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése elleni fellebbezésről és annak elbírálásáról tartalmaz szabályokat. Mivel azonban az ítélet tábla a jelen ügyben ítélettel határozott, ezért - álláspontja szerint - a hatályon kívül helyezés ellen nem nyílik meg a fellebbezés lehetősége, melyre figyelemmel azt állapította meg, hogy a **III. r. vádlottal** szembeni hatályon kívül helyező rendelkezés véglegessé vált.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék .../57. számú ítélete **I. r. vádlott** vonatkozásában a másodfokú ítéletben foglalt változtatással jogerős, **III. r. vádlott** tekintetében pedig véglegessé vált.

Debrecen, 2018. december 11.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-